

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.

Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.Oglasi: prostor 1×87 mm 1 Din.
Malloglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din.
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Kapitalistično sorodstvo.

Teoretični socializem je izvršil svoje delo, dosegel je, da danes proti socialistični ideji ni mogoče več nastopati. Vse stranke so prisiljene postavljati socialistične programe in čeprav so skozi in skozi kapitalistične, vendar skušajo dokazati, da so socialistične. Tudi klerikalci, čeprav je socializem po katoliški veri prepovedan, češ, da je greh.

V takem razvojnem stanju je jasno, da preostaja kapitalistom samo še eno sredstvo, demagogija. Potom demagogije skušajo mešati delavnemu ljudstvu pojme, da ga združijo in da se njegova razdružena moč izgubi. Tako n. pr. je bila Samostojna kmetijska stranka tudi le tako demagoško sredstvo in nič drugega. Ko jo je ljudstvo spoznalo, je izginila in danes postavljajo samostojnejši kandidatne liste pod vsemi mogočimi imeni. Na Vidmu n. pr. kandidirajo pod imenom: Kmetijsko delavska stranka. Volilec, ki ni točno poučen o razmerah, jim bo nasledel na te limanice, in čimveč jih bo takih, tem bolj bo pravi, resnični Kmetijsko delavski zvezi zmanjšana njena moč. Koliko je danes ljudi, ki so tako natančni, da znajo ločiti ti dve imeni? Saj še celo naši ljudje večkrat namesto zveza rabijo besedo stranka. Razen tega postavljajo tudi po več list, v čemer so zlasti klerikalci veliki mojstri, vendar samostojnejši to tudi znajo, tako so n. pr. v globoški občini pod vodstvom slavnega poslanca SKS Ivana Ureka za sedanje občinske volitve vložili kar 4 liste, pa nobena se ne imenuje SKS. To je mogoče le na ta način, ker zaupa ljudstvo posameznim osebam. G. Urek je pridobil 4 vplivne posameznike, ti so pridobili vsak za svojo listo potrebne podpise pri svojih znancih, volilci se bodo pa že tudi vjeli, eden pojde na gospodarsko, drugi na kmetijsko, tretji na vinogradsko in četrti na gozdarsko. Če bodo pa pravočasno zvedeli, da so vse te liste samostojne, ne pojde na te limanice nobeden, razen ožjih pristašev g. Ureka. Samo tisti, ki čitajo stalno, ki se zavedajo položaja, samo zavedni bodo zmožni z uspehom braniti se proti taki demagogiji.

Iz tega vsak lahko razume, kako globok pomen ima geslo: »Naša moč je v zavednosti.«

Zavedni bodo zmagali, nezavedni bodo propadli. Zlasti bodo pa propadli vsi tisti, ki zidajo svoje upé in nade na posamezne osebe, pa najsi bodo te osebe dobre ali slabe, učene ali neučene, velike ali majhne, slavne ali neznanne. Socialistične družbe ne morejo postaviti posamezniki (individualizem) ampak vsa družba (socializem).

Teorija socializma je svoje delo dovršila, zdaj je treba še socialistične prakse, izvrševanja. Kadar homo izvrševali, bo socializem tudi praktično zmagal.

Zdaj pa poglejte, kako znajo Kristani in Koruni, Topaloviči in Uratniki, Koreni in Svetki in druga kapitalistična zlahta lepo pisati proti bankam, proti gnilobi. Lepših teorij nam res ni treba. Toda vse te teorije so samo ostudna laž, kajti vsi ti ljudje sodelujejo s kapitalom, žal jim je, da se tovarnam ne godi dobro ker jih odirajo banke, pri tem pa sodelujejo tudi s temi bankami, o čistosti govore, pri tem pa ne dovolijo, da pride na dan gniloba in smrad korupcije in hočejo z vsemi sredstvi razbiti proletarsko stranko, ki se drži ne le teorije, ampak tudi prakse, in hočejo uničiti zlasti njeno glasilo »Naprej«, ker ne vzdrže stvarne debate z njim. Ko se jim to ne more posrečiti, ker naše številke stalno rastejo, bombardirajo posamezne naše vodilne sodruge, da na ta način zbegajo naše vrste. Pa tudi to je in bo zastoj. Naše vrste obstoje iz zavednih značajev, če pa je kje še kak neznačajev, mu je vedno prosta pot, če hoče zapustiti stranko programa in pravilnika, stranko izvrševanja, Mi smo za »Skupni dom«. Kdor hoče separatne kolibe, naj gre. Le skupni dom bo trden, separatne kolibe se bodo pa pri vsakem sovražnem naskoku majale.

Zlasti na 3 naše vodilne sodruge se je kapitalistična zlahta skupala: na s. Krušiča, s. Leskoška in s. Jerama. Vse tri so hoteli strokovno tako zaposliti, da bi jim za politično gibanje ne ostalo časa. S. Leskoška so skušali pridobiti z ovsom in bičem, vzeli so mu hoteli njegov kruh in mu dali boljše; pa se je zahvalil za poplujvano polico. S. Krušiča so bombardirali drugače, vidi se to iz njegovih člankov v »Napreju«. Najbolj so se

pa vrgli na s. Jerama, ki je izmed mlajših najjača sila. Od kongresa [2. in 3. febr.] pa do zdaj je bil tako zaposlen s strokovnimi posli, da v politiki ni prav nič sodeloval razen za občinske volitve. Ni se udeležil niti seje pokr. odbora, ko je šlo za konstituiranje strankinega vodstva in za ureditev pravil »Skupnega doma«, niti se ni udeležil seje nadzorstva, niti se ni z nobeno besedo izjavil, zakaj ga ni. Organizacija na Jesenicah je pa po kongresu silno trpela. Dočim je v drugi polovici 1923 bila najbolj točna in je stalno rasla [47, 49, 51, 52, 52 54], je prišla potem med nazadnjaške zamudnike: —, 30., —, 26, 24 [januarja in marca prepozno, februarja, aprila in maja pa številke same dovolj razložo govorijo!] Pokr, tajništvo pa je prejelo šele junija obvestilo, da je s. Jeram preveč zaposlen in da ga bo kot tajnika nadomestil drugi. Torej ni imel časa niti to politično bolezen sam videti in jo sporočiti, kaj še, da bi sporočil kaj o vevlačnem strokovnem kongresu v Beogradu in njegovih pripravah ter posledicah. Za tako nezavednega pa s. Jerama ne bo smatral nihče, tudi on sam ne, da bi imel pravico misliti, da strokovne zadeve stranko nič ne brigajo.

Pri tem stalnem občevanju s samimi strokovnimi voditelji, ki so obenem tudi voditelji Kristan-Korunove politične SPJ, je slišal vse mogoče in nemogoče o lastni stranki, tako dolgo, da je smatral za potrebno napisati novo teoretično študijo o socializmu in poslati to vsem, ki so dobre volje. Za ljudi dobre volje pa smatra tiste, ki čitajo »Naprej«, »Delavca« in — »Socialista«. Naprejevci mislimo seveda o tej dobri volji drugače, zato je uredništvo objavo odklonilo, češ, da bo članek rajši ponatisnilo iz »Socialista«, da bo bolj jasno, za kaj gre. In res, čeprav so Jeramove besede zelo hud poper proti »Socialistu«, vendar je ta list članek priobčil, ker s. Jeram piše le teoretično, brez navedbe imen in konkretnih faktov, tako da bodo backi, ki čitajo »Socialista«, lahko zadovoljni, ker bodo mislili pod kapitalističnim sorodstvom nas, Naprejevce! »Socialisti« seveda je pa še podkrepil svoje backe, da je res tako in pripisal, da je stud nad blatom in zahteva po čisti, pošteni in stvarni politiki tako splošna, da prodira že tudi v kolone »Napreja«, »ki skuša zaman ustaviti ta val«.

To se pravi, da je korupcija pri »Napreju«, da pa jo hočejo čisti, pošteni in stvarni možje kakor n. p. Kristan, Korun, Uratnik, Koren, Svetek, Mihevc itd, na vsak način odpraviti.

Sodrugi! Čitajte pridno te članke, premišlujte o njih, potem pa ne vzkliknite tako, kakor »Socialist«, ki s klerikalnimi besedami »Dvignite srca!« [sursum corda!] kliče delavce od posvetnega blata k nebeški glorijski samo zato, da »verniki« ne bi videli, kako se škofje in prelati valjajo po tem blatu, ki se imenuje kapitalistična korupcija.

Zavijajte rokave, vzemite vile in kidajte pridno ta gnoj, čeprav pravi Jeram, da se že tudi njemu gabi vedno imensko natolcevanje in davljenje. Ne vemo sicer, katero natolcevanje in davljenje misli, to pa vemo, da korupcionisti v Kons. društvu za Slov. še vedno niso »zadavljeni«, ker so jeseniške prodajalne z njimi glasovale, ker jim Strokovna komisija pomaga in ker se Jeramu nič ne gabi pošiljati članke v »Socialista« in torej sodelovati s Kristanom in Korunom, s Svetkom in Mihevcem tudi politično, ne le strokovno.

Jasni se!

[Ponatis iz »Socialista« 27. VI. 1924.]

Še leži nad nami najgloblja noč. — Vendar čutimo prihajati z vedno večjo gotovostjo novi dan. Naše delavstvo ječi pod težo neznosnih mezd-nih razmer. Milijoni in milijoni se mu od normalnih plač vsak mesec odtrgujejo: V pravem pomenu besede od ust odtrgujejo: zakaj te plače ne zadoščajo niti za kruh.

Pri vsem tem pa niti tovarnam, v katerih delamo, ne gre sijajno. Banke črpajo iz njih, kakor pajek, oderuške obresti, s katerimi bi bilo mogoče v štirih letih vse tovarne, kar jih imamo, še enkrat postaviti. Za bankami pa je skrita nevidna roka mednarodnega kapitala, ki beži v kraje, ki so po njegovem mnenju varni, — v krajih neredov in vedne vojne nevarnosti pa ostaja le nesoliden kapital, ki igra igro na srečo in na ogromne dobičke. Ker je tako, more prinesiti delavstvu novi

dan le splošno pomirjenje sveta, za katerega mora delati delavstvo vsega sveta z vsemi svojimi silami.

Zato smo s tako pozornostjo in s takim zanimanjem zasledovali politiko angleške delavske stranke, ki si je postavila za svoj glavni cilj splošno pomirjenje sveta.

Z upom in strahom smo zasledovali tozadevna prizadevanja, ker poznamo moč temnih sil, ki skušajo to veliko delo upropastiti. Danes pa lahko z veseljem ugotovimo, da ima velik načrt delavskega ministrskega predsednika Anglije vedno več izgledov na uspeh.

Njegova politika je našla odmeva predvsem v Franciji. Tam je prevzela posle s podporo socialistov s cilji Macdonaldove politike solidarna vlada.

Herriotova prva politična pot je bil kratek obisk pri Macdonaldu. Na tem obisku sta se oba ministrska predsednika popolnoma sporazumela in zedinila na skupen program za pomirjenje sveta. V reparacijskem vprašanju bosta šla oba ministrska predsednika z vso energijo na delo, da se izvedejo nasveti, ki so jih izdelali za rešitev reparacijskega vprašanja mednarodni izvedenci.

Ko poda Nemčija tam predvidene garancije za odplačevanje reparacij, se odpotegnejo francoske čete iz Porurja in napravi konec na pol vojnemu stanju, ki vlada med Francijo in Nemčijo. Nato se osredotočijo vsa prizadevanja na to, da se ojači avtoriteta Zveze narodov. Znamenje časa je, da prideta na prihodno sejo Zveze osebno oba vodilna državnik Francije in Anglije, Macdonald in Herriot.

Ponovila se bodo prizadevanja, da se pritegneta v Zvezo narodov tudi Nemčija in Rusija. Tako se v velikem svetu očividno jasni.

Tudi pri nas doma se kažejo prvi znaki, da smo preko najčrneje noči.

Želja, da pride med delavstvom do pomirjenja in do nove enotnosti je splošna.

Stud nad delom tistih, ki brodirajo s sadistično strastjo po blatu, je splošen.

Zahteva po čisti, pošteni, razredno zavedni, a pri tem stvarni politiki, je splošna.

Ta zahteva prodira vedno odločnejše celo v kolone »Napreja«, ki skuša zaman ustaviti ta val. V tem listu priobčujemo članek sodruga Jerama z Jesenic.

Objavljamo ta članek za to, ker je njegova glavna vsebina vendar resna volja priti do resnice in izvojevati boj za poštenje in pravice ljudstva do konca

Ker sebe in svoje namere poznamo, nam samo ta lastnost zadostuje in razni predsodki ne motijo.

Pride čas, ko se bodo s. Jeram in mnogi drugi zavedli, kako reško krivico delajo našemu delu, ki išče z velikimi žrtvami pot iz sedanjega razsula.

Takrat se bo zjasnilo. Imeli bomo moč, požrtvovalno socialistično stranko, ki bo po svojih močeh sodelovala v veliki borbi proletariata za boljše dni, ki se bije na svetovni pozornici.

Zato; Preko malih razmer!

Dvignite srca!

Res slovesen trenutek.

[Ponatis iz »Socialista« 27. VI. 1924.]

Kakor mladenič, ki vse drhti v njem ob času njegove dozorelosti, ko so na izbero pred njim cve-toča lica devojk, da se odloči za eno zapeljivo ali drugo, ravno tako v vražjem slovesu se nahajajo v tem času marsikateri zaupniki po pokrajinah v socialističnih organizacijah.

V mučnem duševnem boju imamo rešiti vprašanje, kaj je prav in kaj ni prav. Vsak poštenjak pa bo zaključil to vprašanje tako, da zadobi po tej odločitvi mir vesti.

Mislil na vse to, kar se odigrava zadnje čase, odigrava v splošnem delavskem socialističnem gibanju v Sloveniji in kar se tiče raznih časopisnih polemik in kritike.

Borba se vrši na celi fronti, gospodarski, kulturni, strokovni in politični.

Po vsem presojanju je borba lahko kratka. Da to ni bratomorni boj, temveč boj proti kapitalističnemu sorodstvu. Konec te borbe mora biti efekt prave, usmerjene borbe proti resničnemu kapitalizmu, kateri je pa v tem trenutku ves srečen, ker

bljuva ves ogenj naše sile na njegovo sorodstvo, ki je tako trmoglav, da se ne mara umakniti, če prav mora uvideti, da je vsak odpor preveč, ker gre razvoj svojo pot.

Ta borba s sorodstvom kapitalizma bi bila že končana, ko bi ne bilo različnih nerod, ki s svojimi nepremišljenimi čvekarijami škodujejo napredku.

Pa v teh časih bolnih živcev je že tako, če vsak teden javno ne pove vsak svoje mnenje, je že od povsod nezanesljiv in to pa je zopet razumljivo vsled tega, ker ni značajev.

Polno kritike sem čital zadnje čase vsled shodov 1. junija in tozadevnih govornikov.

Kdor je mene poslal nekam, mora vedeti, da imam popolno svobodo, da povem to, kar po svojem prepričanju smatram za pravilno, kdor pa govori proti svojemu prepričanju, bo prej ali slej izginil na vislicah svojih avantur.

Tudi jaz sem bil 1. junija na shodu in čudim se le, da nisem dobil ne od ene, ne od druge strani nobene pozitivne kritike. Bil pa sem tudi pozvan na združne shode 15. junija, le žal se iz tehtnih razlogov nisem mogel odzvati na pozvano mesto, kakor tudi žal vsled družinskih razmer nisem mogel prisostvovati revizijskim poslom v stranki, ki sta jih izvršila s. Böhm in Umek.

Vselej pa se bom rade volje odzval vsakomur, ki me bo klical med delavstvo, ako mi bo le mogoče. Tam so mi bratje in po svojem prepričanju jim bom razložil predmet, maršrute je pa mogoče razlagati le samostojno mislečim ali pa idejnim sužnjem.

Ali te bo treba malo požgati — dvomljiv element. Črni oblaki požrešnega kapitalizma so nad nami in ni čuda, če je tremula med delavstvom, ti oblaki bodo pa preskrbeli, da bo izginila i tremula i brezbriznost i lenoba.

Ni čuda, če pod to atmosfero padajo in vegetirajo značaji:

Resnica in socializem, oboje je samo eno, Vsak in vsi hočemo čim najudobnejše življenje.

Na eni strani je preobčestnost in nezmernost nezasluznega uživanja, na drugi strani pa nepopolna beda in pomanjkanje vsega.

Zenačiti tega ni mogoče drugače, kot z odpravo privatne lastnine. Tega ne smemo izgubiti nikdar iz vidika.

Ojej, sedaj smo pa tu, fanatik strokovničar vidi rešitev delavstva samo v strokovnem pokretu, zopet drugi samo v združnem, tretji v kulturnem in diplomatije pa samo v političnem.

Da, da, uboga duša mladega zaupnika, ti trpiš, pa le ne obupaj, težka je vsa ta teorija, resnica pa je zopet samo ena.

Ko sem po spoznanju resnice svoječasno v neki podružnici „Svobode“ predaval znanstveno o socializmu, so me sicer poslušali, a pozneje so napravili skep, nikdar več ne sme priti, ne on, ne kdo drugi govorit o socializmu: ven s politiko!

Ce sem kdaj razlagal na kakšnem javnem ali članskem zborovanju strokovničarjev o splošnih naukih socializma, so padli medklci: Ven s politiko! Če smo pa kdaj na političnih shodih govorili o strokovničarskih predmetih, je bil zopet tu klci: Proč roke od strokovnih organizacij!

Kdor ne bi po vseh takih poizkušnjah dejal, da so socialisti norci, mu je ostalo kvečjemu še toliko energije, da je raziskoval molče toliko časa, da se je končno vendar znašel preroben po vseh preizkušnjah.

Ven z enim, ven z drugim, oboje je zmeta ali laž. Združeno vse skupaj, brez odbijanja s priznanjem in izvrševanjem je pa ena sama velika resnica.

Kaj pa nas bega, da ne pridemo vsi socialistično orijentirani delavci enkrat do tega spoznanja?

Bega in v zmote vodi tiste, ki vidijo globoko spor dveh političnih strank enakega imena. Pa to ni samo pri nas v Sloveniji, ampak več ali manj po celem svetu.

Med nami socialisti je ta spor tudi le taktičnega vprašanja. Taktika je način, je pot, je načrt provedbe programa, program je pa cilj. Ker se zadnje čase vršijo tozadevni poostreni ljuti boji, so marsikoga že otrpnili, mnogi ne vedo kaj začeti, kako začeti itd.

Borba leži v vprašanju, li hočemo ublažiti interesne spore, razlike med delom in kapitalom potom reforme, ali potom brezobzirne borbe proti privatni lastnini, kateri se je tudi socialistu strašno težko odreči.

A vendar socialistične družbe ni in ne bo, dokler bo obstojala privatna lastnina.

Pri tem pa naj se ne trese, kakšen neroden delavec za svojo hišico in mali kmet za svojo kraljico, ne tako malenkostni nismo, ko govorimo o odpravi privatne lastnine. Nismo proti temu, kar kdo samo za svoje potrebe ima in s tem drugih ne podjarmlja. Delavci po tovarnah, rudnikih, polju in gozdovih in vi po vseh uradih, ne čakajte rešitve iz neba, je ne bo, pač pa nas bo tepla šiba božja privatne lastnine še naprej, kot že tisočletja tepe vse narode, ako ne združimo organizirano svojih sil za boj proti vsem, ki se ne marajo odreči prijetnosti in pohlepu ter špekulaciji za privatno lastnino.

Nazaj v organizacije, politične, strokovne, kulturne in gospodarske! Imena teh organizacij predstavljajo le delitev dela, so po bistvu eno telo.

Razlagaj povsod celoto socializma, ker le tako lahko postane pravi kontakt med vsemi delujočimi

silami in kdor kriči tu ali tam, ven to, ven ono, sliši on ven, kajti čas je, da postanemo že enkrat celi socialisti, ne četrtinski, tretjinski ali celo polovični, kot to še kakšni zmožni ali zavestno hudobni voditelji uvajajo dandanes.

Kdor je odločen z nami za brezobzirno borbo proti privatni lastnini, brez nepotrebnih žvahljanj s kakšnimi nepotrebnimi socialnimi reformami, ta je pa naš dober sobojevnik in ni nobenega vzroka, da si z njim ne bi bili edini, če z dejanji to odločnost potrdi.

Ker ne maram, da bi kdorkoli hotel dvomiti o meni, da morda hočem sedeti na dveh stolčkih, povdarjam, da tisti sodrugi kiniso vztrajali v naši stranki, niso storili prav in če imajo resne namene vsvariti enoten socialističen pokret, naj svojo napako priznajo javno, kot so mi jo tudi že osebno, in pot za združitev bo lahka, seveda po mojem saziranju le, če se izkaže odločnost v zgoraj navedenem dejstvu. Odkrito pa povem, da se mi gabi tudi meni vedno imensko natolcevanje in davljenje brez konca in kraja.

Jaz trdim, da se taktična razlika sedaj že po vseh razjasnjenih osebnih nasprotjih razvidi lahko tudi, ako zginijo osebna imena. Seveda, če statut odloča, ne razum, potem so vse take pripombe in želje odveč.

Sodrugi in sodružice, dva važna kongresa sta pred nami: zasledujte vse, vztrajajte in ne pustite se motiti od sporov. V lenobi in spatiji je smrt, v delu je življenje!

Delavci bomo odločali na obeh kongresih i na političnem i na strokovnem in vse pošteno se bo znašlo, šila in kopita pa bo moralo pohrati vse, kar je proti nam.

Nestirneže kot bremzarje, vse bo vrag vzel, če ne bodo pametni postali. Dvanajsta ura je tu.

Seveda bi bilo treba cele knjige napisati, da bi se rešili tolikih zmot in napak, kot jih je pri nas, toda žal, napisane so že te knjige, le v našem jeziku ne.

Ta članek pa pošiljam uredništvu Napreja, Delavca in Socialistu z edinim namenom, da čujem celotni odmev. Če sodrugi povsod prebavite ta članek, potem storite svoje in konec bo vsega pričkanja.

Odpadli bodo očitki o vročih glavah in otročajih in vsa žurnalistična hudobija, ki jo podpirajo nevedni.

Pošteno mislim, poštenih odgovorov tudi želim. Jeram Jurij.

Čitajte naš tisk!

Razno.

Ogledalo. Razni kratkovidneži večkrat trdijo, da bodo šli s tistimi, ki lahko kaj pokažejo in to je n. pr. A. Kristan. In res tak gospod lahko kaj pokaže: pet milijonov dolga v Konsumnem društvu za Slovenijo, kjer je bil preje ravnatelj in neomejen gospodar in kjer diktira še danes na eni strani; na drugi pa stotilijonsko lastno premoženje. Torej res „dober“ gospodar! — ?

Za župana v graški občini je bil ponovno izvoljen sodrug Muhič.

Povodom spominške slavnosti za Matteottija je vse italijansko delavstvo v petek za 10 minut ustavilo delo.

Matteottijevega trupla še niso našli in če je res, kar so izpovedale nove priče, potem je tudi gotovo, da ga ne bodo nikoli več našli. Pri rimski policiji se je oglasil namreč neki mož, ki je izpovedal, da se je dan po umoru eden izmed morilcev v neki pivnici hvalil, da so Matteottija pred umorom v avtomobilu skopili. Preiskava se je vodila nato za razčiščenje te izpovedi in res so našli vse polno dokazov, ki jo potrjujejo. Zdaj je tudi popolnoma jasno, zakaj trupla „ni mogoče najti.“ Tudi če bi ga vlada našla, bi se morala ženirati pokazati pred vsem svetom, na kakšne zverine so zgrajeni njeni stoli. Če je eden izmed morilcev izpovedal, da so Matteottijevo truplo sežgali, je tudi ta verzija verjetna. Zverine so se pa le zmotile, ko so menile, da njih zverinstvo ne pride na dan.

Pri volitvah na otoku Malti, ki se nahaja v angleški posesti, je delavska stranka pridobila znatno število novih mandatov. Nacionalisti so kakor povsod drugje tudi tukaj nazadovali.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ pa ne ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseriratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na vas nego vi nanje!

Dopisi.

Celje. (Stauovanjski oblasti in milosrčnim patriotom z mestnega magistrata v premislek in upoštevaje.) Res je, gospodje, da dela hiša števil. 1 a Za kresijo našemu mestu nečast in mu daje slabo ime v svetu. Zato je vse hvale vredno, da ste se spomnili na svojo upravno dolžnost, ki vam nalaga ohranjevati mesto in skrbeti za njegov dobrobit. Toda gospodje, dovolite, da izrazimo k vaši gorečnosti za procvit mesta, da vi v svoji gorečnosti samo podirate, zidati pa ne znate. Niti ne pomislite, da je bila dosedaj hiša 1 a Za kresijo najbolj polna ljudi, samih bednih ljudi, ki je nit njihovega življenja navezana na skromni zaslužek. Matere in očeti hodijo za delom, doma pa jih čakajo revno oblečeni otroci, raztrgani in umazani, ker nimajo človeka, ki bi zanje skrbel in bi jim pomagal držati se predpisov o snagi. Kaj pomaga, če izdajate in nabijate po zidovju še tako velike lepake z nauki, kako je treba skrbeti za red in snago, ko pa otrok nima materine roke, da bi ga k izpolnjevanju teh naukov navajala. Matere morajo za kruhom, da ne poginejo z otroci vred kakor pes za plotom in kakor bi bilo vam morda všeč. Saj vemo iz zgledov, da je vam beda najbednejšega proletariata — sirot — deveta briga in da je vaša ljubezen, katero ovijate v patriotična čustva, da je ta vaša ljubezen samo v mamoni in lepih kšeftih „za domovino“. Vam je „domovina“ želodec in patriotična dolžnost do te domovine zahteva, gospodje, da se jemlje proletariatu še tisto zadnje, kar ima — življenje namreč, samo da bo „domovina“ tem več dobila. Kajne gospodje?

Toda, gospodje, kakor rečeno, hiša je potrebna podiranja in nihče vam tega dejanja ne bo štel za zlo. Vendar morate še prej, predno podirate, začeti skrbeti, kam spravite stanovalce te hiše, da ne bo ovirana njihova nadaljna življenska pot. Treba jim je preskrbeti vsaj streho, da ne bodo s svojim bornim pohištvom sredi mesta še večja sramota za svet. Gospodje, bivša okrajna sodnija ima velike sobe, tudi je del te stavbe že za prebivanje. Storite svojo dolžnost do prebivalcev, za katere skrbeti ste izvoljeni, ne do vojaštva, katero vzdržuje Pašič-Pribičevićev krvavi orjunaški režim. Gospodje, čemu ne vržete militarizma ven, vsaj tam, kjer potrebujejo Celjani prostora, če se ga že drugje ne upate ven vreči? Vidimo, da se ne zavedate še popolnoma svojih dolžnosti in da so Celjani gledali v zrak, ko je bilo treba postaviti v upravni svet mesta Celje poštene in primerne ljudi. Verjemite, gospodje, da se je zgodila pomota radi tega, ker so bili takrat vaši jeziki polni fraz in proletariati v Celju polni zapanosti. Toda, prišel bo čas, ko se bo proletariati zbudil in če vas ne doseže sodba, bo tem huje zadela vaše potomce. Še je čas, gospodje, da storite svojo dolžnost in daste ljudem stanovanj. Operite se pred svetom, da se bo gledal v vas krvoloke in pristaše krvavega fašizma in zahteval od vas pretežkih računov. Od ljudstva ste plačani, delajte zanj, pa vam ne bo nihče več mogel očitati, da kradete ljudstvu denar iz žepa. Naša beseda je zgovorjena, usmerite svoja dejanja na pravo pot! — Pika.

Sv. Lovrenc na Pohorju. V našem kraju se priporoča gostilna Jakoba Novaka, kjer dobiš tudi prenočišča po 20 Din za eno, 40 Din za dve osebi oz. postelji. Če pa nisi preveč utrujen, greš lahko v Ribnico na Pohorju, tam boš spal za 750 Din — pa tudi v sobi in na postelji. Toliko izletnikom v informacijo.

Borba proti kapitalizmu

je pri splošni volilni pravici postala

nepotrebna.

Saj pravijo vse stranke, da delajo za ljudstvo in za socialno pravičnost. Potrebna je le še borba proti tistim kapitalistom, ki se štilijo med proletariati, in govorijo, da delajo za proletariati, čeprav delajo v resnici za kapitalizem. Da se ugonobi ta svojati, to kapitalistično sorodstvo v naših lastnih vrstah,

je treba načela javnosti,

ki se mora izvajati z vso oštrostjo proti vsem, tudi proti našim ljudem.

Dnevnik »Naprej«

je edini list, ki zastopa načelo javnosti. Proletarci, podpirajte ga vsestransko! Kdor so bori proti „Napreju“, dokazuje s tem, da je kapitalist ali pa njegov svak in da ne mara proletariatu pomagati pri njegovi borbi

proti kapitalističnemu sorodstvu.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27.— Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrž št. 252. Hrvatska.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

30. VI. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem. 1200